

покаранню. Забезпечення права поваги до гідності людини є обов'язком держави. Справи, що виникають з цього приводу, як правило, вирішуються у судовому порядку.

Право на свободу та особисту недоторканність (ст. 29) посадові особи та інші суб'єкти можуть переступити лише у випадках, прямо передбачених законом (затримання особи, яка вчинила злочин, здійснення примусового лікування за визначених законом обставин тощо). Конституція України значно демократизувала сам процес застосування заходів, що обмежують свободу людини, її особисту недоторканність. За Конституцією України до громадянських прав і свобод відносяться: недоторканність житла (ст. 30); таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції (ст.31); невтручання в особисте і сімейне життя (ст. 32); свобода пересування, вільний вибір місця проживання для тих, хто на законних підставах перебуває на території України, право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом (ст.33).

Перелічені громадянські права і свободи в науці конституційного права мають певні особливості: по суті вони є невід'ємними, природними правами людини, тобто кожного, і не пов'язані безпосередньо з належністю до громадянства країни; вони включають право на охорону гідності особи, що покладає відповідні обов'язки на державу та інших громадян і передбачає певну етику й законність поведінки державних службовців, їх уважне, чуйне ставлення до людей, що відповідає правовим приписам, а також вимоги до членів суспільства не порушувати права та свободи інших; особливо значущими і найвразливішими є права на недоторканність особи, житла, приватного життя, таємниці листування, телефонних розмов, поштових, телеграфних та інших повідомлень. Вони належать до предмета ведення органів внутрішніх справ і тому заслуговують на пильну увагу.

Отже, громадянські права і свободи - це закріплені у конституції і законах держави, а також у міжнародно-правових актах права і свободи громадянина, які визначають правовий статус людини і забезпечують задоволення нею своїх особистих інтересів.

ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ – СУЧАСНА ФОРМА РАБСТВА

Кольоса Д.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС Лазаренко Л.І.

Торгівля людьми – одна з найважливіших проблем сьогодення. Масштаби її глобальні і охоплюють всю Земну кулю. Це негативне явище порушує цілий ряд прав і свобод людини і громадянина. Перш за все – право на свободу. І порушення цього права тягне за собою порушення цілої низки інших прав (наприклад, право на особисту недоторканність, право на працю, право на відпочинок).

Актуальність цієї теми є дуже гострою, оскільки кожен з нас може стати жертвою цього негативного явища. Для попередження та запобігання торгівлі людьми направлена діяльність ряду міжнародних організацій, таких як Організація Об'єднаних Націй (Глобальна ініціатива ООН з боротьби з торгівлею людьми), Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), Міжнародна організація з міграції. Певні заходи вживаються урядом кожної країни. Також прийнято ряд міжнародних нормативних актів з приводу охорони прав і свобод людини. Протокол про попередження, припинення і покарання торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, що прийнятий в 2000р. Радою Організації Об'єднаних Націй, є міжнародною збіркою дипломатичних норм, встановлених відповідно до Конвенції «Проти Міжнародної організованої злочинності».

Торгівля людьми є дуже прибутковим гешлем. В наш час це найшвидше зростаюча злочинна індустрія у світі. Глобально, вона пов'язана з незаконною торгівлею зброєю, як з другою найбільшою злочинною діяльністю, після торгівлі наркотиками. Загальний річний дохід від торгівлі людьми становить від

5 до 9 мільярдів USD. Рада Європи констатує, що «Торгівля людьми досягла масштабів епідемії за останні десять років, з річним глобальним ринком близько 42,5 млрд. USD.» За оцінками ООН, близько 2,5 млн. осіб з 127 різних країн є об'єктом торгівлі людьми в усьому світі.

Торгівля людьми тягне за собою експлуатацію людини через працю або комерційний секс. Жертвам торгівлі людьми не дозволяється куди-небудь відбутися до прибуття на місця призначення. Вони утримуються проти їхньої волі із застосуванням актів насильства, їх примушують працювати або надавати послуги торговцям або іншим особам. Роботи або послуги можуть включати в себе будь-що — від кабальної або примусової праці до комерційної сексуальної експлуатації. Домовленість може бути представлена як трудовий договір, але при умовах відсутності або низької оплати або на умовах дуже великого визиску. Іноді домовленість укладається, як боргова кабала, коли потерпілому не надається дозвіл погасити борг або коли він не може цього здійснити.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФУНКЦІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Васильєва Н.С., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Юрковська Л. Г.

Сутність держави найбільш повно проявляється в її функціях, тобто головних напрямках діяльності.

Функції держави багатопланові, їх формування проходить в процесі становлення, укріплення і розвитку держави. Всі функції держави діалектично розвиваються, основні стають другорядними і навпаки» одні зникають і з'являються нові, яких раніше не існувало.

Послідовність виникнення функцій залежить від черговості задач, які стають перед суспільством в її історичному розвитку. В різні історичні періоди пріоритетне значення набувають ті або інші задачі, а значить і різні функції держави. На одних етапах більше уваги приділяється сфері економіки, в інших області політики. Таким чином, кожна функція держави має визначений зміст.

З переходом України до ринкових відносин, з проведенням політичної реформи затвердження демократичної державності відбувається еволюція функцій держави. Генеральною тенденцією сучасних функцій держави є саморегулювання, початок самоорганізації і самодіяльності. Але в період створення нової державності практично не можливо обійтись без хворобливого періоду нестабільності, так як держава і право перехідного періоду поєднують в собі всі елементи нового і старого, зароджуючи правові інститути і попередні юридичні норми.

Існує багато класифікацій функцій держави. Це пояснюється різними класифікаційними критеріями.

Функції держави за сферами діяльності поділяються на внутрішні та зовнішні.

Залежно від сфери суспільного життя розрізняють наступні внутрішні функції сучасної Української держави: гуманітарна (забезпечення, охорона і захист основних прав і свобод людини і громадянина); екологічна (забезпечення екологічної безпеки особи, захист навколишнього природного середовища); соціальна (соціальний захист особи, охорона і відновлення здоров'я, соціальне забезпечення); культурно-виховна (організація освіти, виховання, підтримка і розвиток науки, культури) тощо.

Однією з основоположних функцій сучасної Української держави є забезпечення та захист прав і свобод людини і громадянина. Беручи до уваги Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод ця функція має на меті забезпечити в Україні існування загальної та ефективної системи права і свобод людини і громадянина, ліберальної демократії, а також забезпечити розвиток загальносуспільного сприйняття і реалізації громадянами України конституційних прав і свобод людини і громадянина.